

Z cizích revuí.

LUFTWEHR, ročník 1935, čís. 5—6.

Plk. Mecozzi: Vznik a vývoj útočného letectva. Rivista Aeronautica, březen 1935.

Autor se prohlašuje za stoupence Douhetova, zamítá však těžkopádné Douhetovy letecké křižníky, jež nahrazuje lehčími a pohyblivými bojovými letouny dvoumístnými se značnou rychlostí na újmu nosnosti. Vyslovuje totiž obavy, že by těžké veloletouny mohl potkat v příští válce stejný osud, jakého se dožily velké válečné lodi ve světové válce, kdy stále čekaly na vhodnou příležitost k svedení rozhodné bitvy, ale takové, aby v ni neutrpěl tento drahocenný materiál velké ztráty. A tak k rozhodné bitvě vůbec nedošlo. Podle jeho názoru se tento bojový letoun stane jádrem letecké armády. Pro zvláštní úkoly, jichž splnění vyžaduje zvláštních vlastností letounů, bude mít letecká armáda menší počet letounů stíhacích, zpravodajských i bombardovacích. Jednotný letoun musí být zařízen tak, aby mohl být snadno přeměněn v trojmístný, aby bylo možno vyměnit jeho vnitřní výzbroj i křídla a mohlo ho být užito po připevnění plováků i na vodě. Tento letoun bude pak schopen jak bombardování za vodorovného letu ve výšce 4000 m, tak i letu střemhlav nebo bitevních útoků v přízemním letu, od nichž si autor slibuje zvlášť překvapující výsledky.

Záleží na průmyslové technice, kdy vyhoví všem požadovaným podmínkám. Ale i když se nedostaví výsledky hned, nutno pracovat dále, až se dojde k uspokojivému řešení.

Mjr. Langeron a Romeyer: Útočné letectvo plukovníka Mecozziho. Les Ailes, únor 1935.

Oba pisatelé se zabývají kritikou četných článků uveřejněných plukovníkem Mecozzim, k nimž patří i článek shora uvedený. Vytýkají autorovi, že jeho názory o užítí letecké armády činí z letectva vlastně zase pomocnou zbraň, má-li letectvo operovat v součinnosti s pozemním vojskem nebo válečným loďstvem. Užítí útočných letounů v malých výškách bude spojeno se značnými ztrátami, takže se od jejich osádek vyžaduje sebeobětování. Zeměpisné hranice Italie (Alpy a moře) a její průmyslové možnosti připouštějí užítí Mecozziho teorie. Pro Francii je však nepřijatelná, ježto její hranice usnadňují náhlý nepřátelský vpád, a proto její letecká armáda musí tvořit od prvního okamžiku ofensivní předvoj, pod jehož ochranou se teprve vytvoří kryt hranic. Proti novým leteckým teoretikům, jejichž teorie se hodí pouze pro některý stát, tkví velikost Douhetova právě v tom, že on jediný dosud řešil leteckou válku všeobecně. Francie dodržuje hlavní zásady Douhetovy teorie, ježto platí pro všechny státy.

Pisatelé požadují od autora některá vysvětlení, bez nichž považují jeho teorii za přepjatý nápad, který nenašel ohlasu ani u maršála Balbo, ježto si byl vědom neblahých důsledků, vyplývajících z ní pro italskou leteckou armádu, totiž jejího podřízení pozemnímu velení.

Kpt. Vanin: Vrh pum řadami na letouny mohutně vyzbrojené. Rivista Aeronautica, únor 1935.

Převaha, kterou uplatňovali stíhači ve světové válce, byla dnes již vyrovnána značnými pokroky v stavbě bombardovacích letounů. Bombardovací útoky sevřených, dobře ozbrojených skupin budou však v příští válce daleko hojnější, než byly v roce 1918. Nyní je převaha palby u bombardovacích letounů, takže stíhači budou při útoku proti nim ohroženi značnými ztrátami. Proto hledá autor nový způsob boje, při kterém by byly bombardovací letouny vyřaděny z boje před cílem anebo alespoň

jim bylo znemožněno využít palebné převahy do té doby, než stíhač může zahájit mířenou palbu. Předpokládá, že každý stíhací letoun má 3 pumovnice po 3 pumách 15 kg, s účinkem střepin v poloměru 80 m. Pumy lze časovat. Po podrobném výpočtu přichází k závěru, že 5členný stíhací roj může dosáhnout 54% zásahů.

Vrh pum na skryté cíle. Věstník Vozdušnago Flota, prosinec 1934. Ignatius.

Pisatel článku užívá dvou metod, buď pomocného záměrného bodu, ležícího ve směru letu, anebo umístěného v okamžiku vrhu za letounem. Druhý způsob bude častější, neboť lze předpokládat, že okolí cíle bude právě tak jako cíl velmi často zaměřeno. Pomocné záměrné body musí být z letounů dobře viditelné a snadno zjistitelné na mapě, aby bylo možno vypočítat jejich vzdálenost od skutečného cíle.

Capitänlieutenant Barjot: Noční a denní stíhací letectvo. Revue de l'Armée de l'Air, leden 1935.

Autor srovnává požadavky na denní a noční stíhací letoun a dokazuje, že pro noční stíhání, zejména při OPL. přistavů, vyhovuje nejlépe jednomístný stíhací letoun. Uvádí příklady ze světové války, kde se lépe osvědčily jednomístné letouny. Na Sommě byla zasazena anglická stíhací jednomístná letka s letouny Cameis v době od června do příměří k obraně Abbéville. Za tuto dobu sestřelila 26 německých nočních bombardovacích letounů, z toho 22 dvoumetrových a 2 pětmetrové.

Účelně vybudované stíhací letectvo musí mít podle autora tyto typy: interceptory pro TOPL., dále stíhací jednomístné letouny se značným doletem pro činnost ve dne i v noci a dvoumístné stíhací letouny. Záleží na velení, jak usměrní jejich vzájemnou součinnost.

Tři důležité francouzské letecké zákony z 1. dubna 1935.

První stanoví rozdělení důstojníků, užití záložních důstojníků, stáří výkonných letců. Druhý určuje početní stavy a třetí pojednává o doplňování, záložnicích atd. Předvídá se, že rozpočet na letectvo v letošním roce bude zvýšen na 1800 mil. franků.

Letecké zbrojení Austrálie a Kanady.

Přehled o vývoji italského letectva. Výňatek z řeči státního sekretáře gen. Valleho. Obměna veškerého materiálu bude skončena v polovině 1937. Dnešní moderní italské bomb. letouny mají maximální rychlost 330 km, navržené prototypy dosáhnou 440 km. Obdobně pokračuje vývoj ve stavbě zpravodajských a stíhacích letounů. Tyto letouny budou mít rychlost skoro 500 km. Dosud bylo ročně vycvičeno 400 pilotů, což bude zvýšeno na 800. V odborných leteckých školách bylo za rok vycvičeno 1700 odborníků.

Anglické kombinované námořní a letecké manévry v Atlantiku v roce 1935.

Námořní zvědy a průzkum. Překlad z Věstníku Vozdušnago Flota.

Německá letecká armáda. Pojmenování leteckých jednotek (Geschwader — asi pluk): Immelman v Meklemburku, Boelcke v Dolním Sasku, Horst Wessel v Berlíně.

Hübner: Aktivní obrana PL. v Rusku.

Rozdělení a organizace všech jednotek podle vojenských okresů. Pluk má 3 oddíly po 3 bateriích o 3 dělech. Dále je popsán materiál, jehož se používá.

Ing. Hohm: Umístění pohyblivých zbraní v letounu.

Autor podrobně popisuje kulometní kruhy, lafety, rozdělení letounů na kabiny a střelecké věže, činí zmínku o umístění děla Oerlikon.

G. W. F.: Letecký den v Paříži-Villacoublay.

Organizace a program obdobný jako jiná léta. Předvedeny nové typy všech druhů letounů, akrobacie Doreta a Détroyata; zvláštní pozornost upoutal noční sku-

pinový let, provedený stíhací letkou a na letounech Gourdon-Lesseeurre 390 CN1, pak bitevní útoky jednomístných stíhačů letem střemhlav z velkých výšek a let v roji 3 autogir C-30-P. Slavnost byla ukončena náletem velkoskupiny, již tvořilo 12 perutí všech druhů letectva pod vedením generála Vuillemina.

Výtah z řeči fr. leteckého ministra Demaina k záložním důstojníkům.

Má-li být francouzská letecká armáda schopna akce jak ve svazku s pozemní armádou nebo válečným loďstvem, tak i pro nezávislé samostatné operace, musí být vědomosti záložních leteckých důstojníků velmi značné. Je proto nutno, povolávat je často k cvičením a zřizovat pro ně stálé kursy a školy. Zvláštní důraz kladl ministr na praktické létání podle přístrojů v mlze a v noci, ve velkých výškách a za nepříznivého počasí. Rychlosti moderních letounů (bombardovacích 300 km, stíhacích dnes 400, zítra 500 km) značně vyčerpávají posádky a proto musí být pro každý letoun posádek několik.

Cercles aériens budou letos vybaveny válečnými letouny a vytvoří samostatné polní letky. Vrchnímu veliteli letectva budou podřízeny všechny letecké a protiletadlové prostředky, jakož i hlášená služba.

Zpravodajské letky budou vybaveny bojovými mnohomístníky, takže budou schopny působit jak v součinnosti s pozemní armádou a válečným loďstvem, tak i nezávisle s leteckou armádou.

Mjr. Eon: Vojenské užití lehkého letounu. *Revue militaire Française*, duben 1935.

Dnešní lehký letoun dává velitelům nepředvídané možnosti. Zajišťuje spojení mezi jednotlivými veliteli, doporučuje rychle a spolehlivě rozkazy a hlášení, jsou-li cesty ucpané a radiové stanice přetíženy, umožňuje osobní průzkum velitelů, dovoluje velitelským a kurýrním letounům přistát přímo u jednotlivých SV., kde normální válečný letoun nemůže přistát. Autor poukazuje na řízení bitvy na Marně německým vrchním velením v roce 1914. Vrchní velitel měl nedostatečné spojení s armádami, a až měl dostatek vhodných letounů, jakož i vyhovujících přistávacích ploch, v trojúhelníku Luxemburk—Montmort—Mareuil, přece letounů nebylo využito k udržování styku a dodávání rozkazů. Dále uvádí příklad užití lehkých letounů při střetném boji motorisované divise. Navrhuje, aby se tyto lehké letouny staly organickým prostředkem vyšších velitelů, aby nebyly oslabeny letecké jednotky. Výhody, vztahující se na lehký letoun, platí ve větší ještě míře pro autogiru.

Vzdušný boj. užití dnešních letounů. *L'Air*, leden—březen 1935.

Jsou uvedeny názory generála Niessela, Armanda Sauzeta, generálního sekretáře aeroklubu z Auvergne, a některých letců. Článek nepřináší nic nového a obsahuje vesměs věci již známé.

Bouché: Policejní úkoly letectva v anglických koloniích. *Revue de l'Armée de l'Air*, únor 1935.

Program pro zřízení nových leteckých opěrných bodů v Americe. Výtah z *The Army, Navy and Air Force Gazette*, březen 1935.

Označení válečných letounů v Americe: A — bitevní, B — bombardovací, BT — školní, C — dopravní, F — fotografický, O — zpravodajský, P — stíhací.

(Dokončení přístě.)